

давно вже хата сутінками
щільно обросла — в саду
ще яблуня не спить, на сон
за шмат пожмаканої шкіри
промінявши кору.

усі мої книжки тоді
говорять без угаву лиш
про те, що не існує вже
ніде та про
те, від чого
в годині злету
вимирають восени
найстарші журавлі.

Збірка « [Уламки дзеркала](#) ».